

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **O. Ž.**, bytem, zast. Mgr. Ing. Jiří Horou, advokátem se sídlem Moravské nám. 15, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 13. 4. 2016, č. j. JMK 56343/2015, sp. zn. S-JMK 133184/2015/ODOS/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Včas podanou žalobou žalobce napadá rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy, ze dne 13. 4. 2016, č. j. JMK 56343/2015, sp. zn. S-JMK 133184/2015/ODOS/Fö (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odbor dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 18. 9. 2015, č. j. OD/8421/2015-13, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Správním orgánem prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Přestupku se měl dopustit tím, že dne 1. 5. 2015 v 13:30 hodin řídil motorové vozidlo tov. zn. v obci Moutnice, kde na odstavné ploše před RD č. p. 13 byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem a vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (ostré hrany na poškozeném levém vnějším zpětném zrcátku). Svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Dle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), za tento přestupek uložil správní orgán prvního stupně žalobci jako sankci pokutu ve výši 2 000 Kč. Zároveň byl žalobce povinen zaplatit 1 000 Kč na základě § 79 odst. 1 zákona o přestupcích v návaznosti na ust. § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobce

Žalobce namítá, že skutek, ve kterém je spatřováno protiprávní jednání, spočívá dle výrokové části prvostupňového rozhodnutí v tom, že žalobce byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem, a dále v tom, že vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (ostré hrany na poškozeném levém vnějším zpětném zrcátku). Dle žalobce skutková věta „*byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem,*“ nejen, že není skutkem, neboť nespočívá v jednání člověka, nadto ani nenaplnuje znaky skutkové podstaty žádného přestupku. Ve vymezeném skutku se uvádí pouze, že žalobce byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem. To, že byl kontrolován z důvodu nepřipoutání, neznamená, že byl nepřipoután. Být zastaven a kontrolován není žádným porušením povinnosti, a tedy ani přestupkem. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadené rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno, jsou v rozporu se zásadou nullum crimen, nulla poena sine lege. Stejně tak pokud jde o skutkovou větu „*Dále bylo zjištěno, že vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. (Ostré hrany na poškozeném levém vnějším zpětném zrcátku)*“, ani zde skutek nespočívá v jednání, neboť nelze spatřovat porušení zákona o provozu na pozemních komunikacích toliko v tom, že vozidlo nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Podstatným znakem přestupku v tomto případě je řízení vozidla, které nesplňuje technické podmínky. Oběma rozhodnutími správních orgánů by také mohl být žalobce poškozen z hlediska zásady ne bis in idem, překážky litispendence nebo práva na obhajobu.

Tyto námitky uvedl žalobce již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a žalovaný se s nimi vůbec nevypořádal, pouze dodal, že výrok prvostupňového rozhodnutí obsahuje náležitosti podle ust. § 77 zákona o přestupcích a podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Z uvedeného považuje žalobce napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Dále namítl, že prvostupňovým rozhodnutím není skutek přesně, určitě a srozumitelně vymezen, což způsobuje rozhodnutí správních orgánů za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Tímto pochybením došlo k porušení ust. § 77 zákona o přestupcích, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že námitky žalobce jsou v podstatě identické s odvolacími námitkami a proto žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí žalovaný konkrétně uvedl: *„Obviněný v odvolání dále namítá nezákonnost rozhodnutí, kdy ve výroku rozhodnutí uvedená skutková věta nenaplňuje znaky skutkové podstaty žádného přestupku. Dle odvolacího správního orgánu obsahuje výrok napadeného rozhodnutí náležitosti v souladu s ust. § 77 zákona o přestupcích a § 68 odst. 2 správního řádu. Výrok napadeného rozhodnutí obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků řízení, druh a výměra sankce a povinnost nahradit náklady řízení. Námitku obviněného v tomto smyslu považuje odvolací právní orgán za nedůvodnou.“* Žalovaný se tak odvolací námitkou zabýval a vypořádal, když uvedl, z jakého důvodu ji považuje za lichou.

Dle žalovaného popis skutku v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je popisem jednání dostatečným a nezaměnitelným, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Je vyloučené, aby byl žalobce uvedeným skutkem uznán vinným dvakrát, a aby tak došlo k porušení zásady ne bis in idem.

K vyjádření žalovaného žalobce dodal, že jak je patrné z úryvku napadeného rozhodnutí, který žalovaný cituje, žalovaný pouze konstatoval, že výrok rozhodnutí obsahuje náležitosti v souladu s ust. § 77 zákona o přestupcích a ust. § 68 odst. 2 správního řádu, a dále jen shrnul náležitosti výroku rozhodnutí, jak jej stanoví citovaná zákonná ustanovení. Je tedy zcela zjevné, že se žalovaný s námitkou žalobce dostatečně nevypořádal.

III. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

Ve správním spise se mj. nachází oznámení přestupku ze dne 1. 5. 2015, úřední záznam ze dne 1. 5. 2015, fotodokumentace z místa kontroly ze dne 14. 2. 2015 a evidenční karta řidiče celkem se 7 záznamy o přestupcích.

Dne 14. 5. 2015 byl správním orgánem prvního stupně vydán příkaz, proti němuž dne 9. 6. 2015 podal žalobce odpor. Dne 13. 7. 2015 a dne 9. 9. 2015 proběhlo ústní jednání, během nichž byly provedeny důkazy oznámení o přestupku ze dne 1. 5. 2015, úřední záznam

ze dne 1. 5. 2015, výpis z evidenční karty řidiče a fotodokumentace a též byl proveden důkaz výsledkem policisty R. B. Dne 18. 9. 2015 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí o přestupku, které žalobce následně napadl odvoláním, v němž uvedl mj. i všechny žalobní námitky.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Soud posoudil žalobní námitky žalobce a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

Žalobce předně namítá, že skutky, tak jak jsou popsány ve výroku prvostupňového rozhodnutí, nelze považovat za skutky spočívající v jednání. Správní orgán prvního stupně tak uznal žalobce vinným z toho, co ani nelze považovat za jednání či projev vůle, čímž mohl být poškozen z hlediska zásady ne bis in idem, překážky litispendence nebo práva na obhajobu.

Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu „[v]e výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle [§ 27 odst. 1](#). Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci ([§ 18 odst. 2](#)); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání ([§ 85 odst. 2](#)). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.“

Podle ust. § 77 zákona o přestupcích „[v]ýrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce ([§ 11 odst. 3](#)), o započtení doby do doby zákazu činnosti ([§ 14 odst. 2](#)), o uložení ochranného opatření ([§ 16](#)), o nároku na náhradu škody ([§ 70 odst. 2](#)) a o náhradě nákladů řízení ([§ 79 odst. 1](#)).“

Výrok prvostupňového rozhodnutí zní, že žalobce je „...vinen, že dne 1.5.2015 v 13:30 hodin řídil motorové vozidlo tov. zn. v obci Moutnice, kde na odstavné ploše před RD č. p. 13, byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem (první skutek). Dále bylo zjištěno, že vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. (Ostré hrany na poškozeném levém vnějším zpětném zrcátku) (druhý skutek). Svým jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, čímž se dopustil přestupku proti zákonu o silničním provozu ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a proto se podle ust. § 125c odst. 4 písm. f), zákona č. 361/2000 Sb., v souladu s ustanovením § 11, § 12 zák. č. 200/1990 Sb., přestupkového zákona ve znění pozdějších předpisů, ...“

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu „[ř]idič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.“

Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o silničním provozu „[ř]idič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v [§ 4](#) a [5](#) dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“

Na úvod soud připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí je to, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. Přitom je třeba vycházet z významu výrokové části rozhodnutí, která je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení a jako taková pouze ona může nabýt právní moci. Pouze z řádně formulovaného výroku lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaká sankce byla uložena, pouze porovnáním výroku lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoli odůvodnění) může být vynucen správní exekucí (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006 – 73, č. 1546/2008 Sb. NSS, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, čj. 1 As 180/2012 – 43, ze dne 28. 5. 2015, čj. 9 As 291/2014 – 39, nebo ze dne 10. 12. 2014, čj. 9 As 80/2014 – 37, vše dostupné na www.nssoud.cz).

V části výroku prvostupňového rozhodnutí ohledně prvního skutku je jasně vymezeno, že dne 1. 5. 2015 žalobce řídil motorové vozidlo, přičemž byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Výroku rozhodnutí co do prvního skutku tak odpovídá ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, v němž je uložena povinnost řidiči být za jízdy připoután. Porušením této povinnosti je skutek „nebýt za jízdy připoután bezpečnostním pásem.“ Jinak řečeno, žalobce byl zastaven a kontrolován jako řidič motorového vozidla, neboť nebyl připoután bezpečnostním pásem, skutkem je zde „nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem,“ nikoliv „být zastaven a kontrolován.“ Správní

orgán taktéž mohl větu koncipovat tak, že by uvedl, že žalobce „*je vinen, neboť řídil motorové vozidlo (...), byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“. Věta „*je vinen, neboť řídil motorové vozidlo (...), byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem*“ se svým významem shoduje s první větou, správní orgán pouze nahradil vedlejší větu důvodovou „*neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“ (kde je skutek přesně vymezen, tak jak má na mysli žalobce) slovy „*z důvodu nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem*“. Mluvnický a logický význam však zůstává stejný.

V případě druhého skutku, tak jak jej vymezil žalobce „*Dále bylo zjištěno, že vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. (Ostré hrany na poškozeném levém vnějším zpětném zrcátku)*“, kdy tento tvrdí, že ani v tomto případě se nejedná o skutek spočívající v jednání. Soud souhlasí s názorem žalobce, dle kterého podstatným znakem přestupku v tomto případě je řízení vozidla, které nesplňuje technické podmínky. Správní orgán prvního stupně ovšem žalobce označil za řidiče motorového vozidla, což ostatně žalobce nerozporoval, který nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a zároveň jeho vozidlo nesplňovalo technické podmínky. Jinými slovy, žalobce při kontrole Policií ČR byl řidičem vozidla, které nesplňovalo technické podmínky. První část výroku rozhodnutí týkající se nepřipoutání bezpečnostním pásem a druhá část související s technickým stavem vozidla, tvoří společný celek, kdy k oběma částem výroku se váže skutečnost, že dne 1. 5. 2015 v 13:30 hodin žalobce řídil motorové vozidlo tov. zn. v obci Moutnice, kde na odstavné ploše před RD č. p. 13 byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR.

Pro zachování práva na obhajobu osob stíhaných za přestupek, neporušení překážky věci rozhodnuté a respektování zásady ne bis in idem, je nutné zachovat totožnost skutku, pro který správní orgán zahájil správní řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 17/2017 – 28, dostupné na www.nssoud.cz). V daném případě byla zachována totožnost jednání po celou dobu vedení řízení o přestupku, od oznámení přestupku až po vydání napadeného rozhodnutí jsou řešeny tytéž skutky, prvostupňové rozhodnutí tak ani není možné považovat za překvapivé. Výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak nedisponuje vnitřními rozpory, skutková věta naplňuje znak skutkové podstaty přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu s odkazem na porušení povinností dle ust. § 5 odst. 1 písm. a) a ust. § 6 odst. 1 téhož zákona a výrok rozhodnutí obsahuje náležitosti dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 77 zákona o přestupcích.

Soud taktéž nedospěl k názoru, že by se žalovaný s touto zároveň odvolací námitkou nevypořádal. Konkrétně tak učinil na str. 6 odst. 4 napadeného rozhodnutí, kde stručně konstatoval, že výrok prvostupňového rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti dle předmětných ustanovení a vyjmenoval je. Tento závěr však také vyplývá i z předcházejících pasáží napadeného rozhodnutí, kde žalovaný řádně odůvodnil, z jakých důkazů vycházel. Předně se zabýval věrohodností výpovědi svědka, jež prokázala, že žalobce nebyl za jízdy připoután, a dále fotodokumentací z místa kontroly žalobce, dle níž vozidlo nebylo v souladu s technickými podmínkami provozu vozidel (poškození levého vnějšího zpětného zrcátka). V rámci celého odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že uvedená skutková věta naplňuje znaky skutkové podstaty daného přestupku.

Závěrem žalobce namítal, že v prvostupňovém rozhodnutí není skutek přesně, určitě a srozumitelně vymezen dle ust. § 77 zákona o přestupcích. Jak již bylo uvedeno výše, dle tohoto ustanovení musí kromě náležitostí v ust. § 68 odst. 2 správního řádu, rozhodnutí o přestupku obsahovat: popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce. Jak již bylo argumentováno k první námitce žaloby, skutky byly vymezeny zcela jednoznačně – žalobce jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a řídil motorové vozidlo, u něhož bylo zjištěno, že nesplňuje technické podmínky. Místem spáchání přestupku je označeno jako Moutnice, konkrétně byl žalobce zastaven u domu č. p. 13 v čase 13:30 hodin dne 1. 5. 2015. Skutky tak byly vymezeny naprosto přesně a jednoznačně, nelze je zaměnit s jinými skutky, proto rozhodnutím žalovaného vznikla překážka věci rozhodnuté a žalobce by za tyto skutky nemohl být potrestán podruhé.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobní námitky dospěl k závěru, že tato není důvodná, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. června 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně